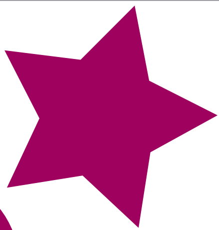
Sants i barris veïns
5.000 exemplars
distribució gratuïta
mensual
octubre 2011

la Burxa

periòdic de comunicació popular

núm.155

ÚLTIMA HORA

Els Mossos d'Esquadra ha començat les detencions als activistes suposadament relacionats amb la jornada de mobilització davant de les portes del Parlament el 15 de juny. Tres dels detinguts són del barri.

Pàgina 5

Imatges de Festa Major

PÀGINES CENTRALS

Des de LA BURXA hem volgut dedicar les pàgines centrals d'aquest mes a la Festa Major de Sants d'enguany i hem triat unes quantes imatges per tal d'intentar plasmar la setmana de festes que va viure el barri durant l'agost, però també de les de la primera setmana de setembre, quan se celebren les festes de la Bordeta.

Retallades als serveis socials: menys drets i més criminalització de la pobresa

La Guàrdia Urbana anava entrant i sortint pel forat de la casa situada al carrer Vallespir. **ALBERT GARCIA**

La reforma de la renta mínima d'inserció (RMI) ha endurit les condicions d'accés a aquesta prestació de serveis socials per a cobrir les necessitats més bàsiques, i es reforça així un model de renda mínima vinculat a la beneficència i l'estigmatització.

El canvi en la forma de pagament a través de taló nominatiu al domicili durant el mes d'agost ha fet que moltes persones no hagin pogut cobrar l'ajuda. Amb l'excusa de voler controlar el frau i el dèficit, s'ha culpabilitzat i perjudicat a les persones més pobres, les més perjudicades per la crisi econòmica. Al districte de Sants-Montjuïc aquesta reforma afecta a 672 persones.

Pàgina 3

Opinió

Més anys, menys prestacions

PÀGINA 2

Les succesives reformes laborals han afectat de ple el futur de moltes persones. L'edat de jubilació i la seva prestació o les pensions són alguns exemples.

En moviment

La diada de l'11 de Setembre

PÀGINA 8

Ens fixem en com es va celebrar la diada al barri, on el Casal Independentista o Sants-Montjuïc per la Independència hi van dur a terme diversos actes.

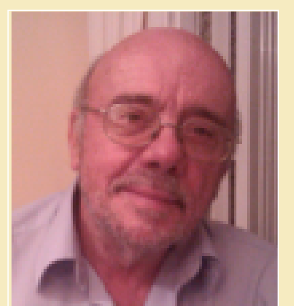
Cultura

Els Divendres Faràndula enceten nova temporada

PÀGINA 10

El col·letiu Divendres Faràndula comença un nou curs amb Jazz compromès de la mà de Dácil López Quartet i el seu espectacle *4 WOMEN. Cantants compositores del jazz.*

Jordi Esteban

Entrevistem Jordi Esteban, pedagog, director del projecte Xerrem i soci de la CAL.

Opinions

Editorials

Culpabilitzant la pobresa, retallant als qui menys tenen

Ens trobem en un sistema que genera crisi, desigualtat i pobresa.

Els canvis en el model de renta mínima d'inserció RMI ens demostren que ens trobem en un sistema que genera crisi, desigualtat i pobresa, que retalla la protecció social i que, a més, criminalitza i estigmatitza a les persones més pobres i als immigrants com a responsables d'una situació que es vol presentar com un problema individual. Partir de la pressumpció de culpabilitat contra les persones que estan cobrant la RMI és una forma més de dividir, d'atacar a la dignitat de les persones, d'amagar responsabilitats, d'assenyalar les víctimes de la crisi en comptes dels veritables culpables. El frau no està entre els pobres, sinó en l'evasió fiscal de quantitats importants per part de les classes altes i grans empreses. Però no es combat el frau fiscal, no es demana responsabilitats als bancs que reben ajudes públiques o als polítics corruptes... Es retalla l'educació, la sanitat i fins i tot els fràgils serveis socials, l'última ajuda miserable per combatre l'exclusió social, mentre es perdona a les rendes més altes l'impost de successions. Retallades, ineficàcia, burocràcia, prepotència, injustícia... Aquesta vegada els més afectats han estat les persones que menys ténen, però ens afecta a tots i a totes, perquè ni amb aquestes reformes, ni amb l'anterior model de renta mínima, tenim dret a una vida digna.

Català, a l'atac!

Visca Catalunya lliure de sentències absurdes de tribunals encara més absurds! Visca Catalunya lliure de feixistes entestats a llimar la diversitat cultural fins a la mínima expressió! Visca Catalunya lliure!

Farts. A Catalunya estem farts que, dia rere dia, se'ns trepitgi el cor, el cap, la boca i la llengua. Avui li toca el rebre a les aules, amb l'anacrònica sentència del TSJC contra la immersió lingüística i per fer del castellà llengua vehicular. Sí, ja ens hem unit tota la ciutadania sota el crit «per un país de tots, l'escola en català», però no ens volen escoltar. És clar, no ens entenen... Nosaltres, en canvi, prou que els entenem, prou que endevinem quines són les aspiracions de la vella Ibèria. Aquí, que tots som oberts, solidaris, bilingües, plurals i multiculturals... Aquí, que ens mostrem sensibles al món, precisament per això també reconeixem el que som per damunt de tot: som catalans! I això no ens ho arrencarà ningú. Tant retallar, així els rellisqui una tisorada per la Franja de Ponent i ens deixin fer la nostra!

Opinió

Treballar més anys per tenir menys prestacions

Àlex Tisminetzky

La Seguretat Social és un terreny especialment sensible, que després de molts anys de lluites populars ha aconseguit donar cobertura a les situacions de risc dels treballadors. No fa gaire temps els empleats no tenien cap ingrés en cas de malaltia, maternitat, accident de treball, atur o simple edat avançada, restant per a grans capes de la població l'única sortida de la indigència i la caritat.

Amb molta de suor i esforç els nostres besavis, avis i pares van anar arrencant als empresaris i a l'Estat un sistema que donés una mínima seguretat al treballador, i que li garantís uns ingressos en aquelles situacions en què per causes alienes a la seva voluntat no podia treballar. Fins als anys 80 les classes populars van anar guanyant drets, empesos encara per les massives lluites a la mort del dictador. Però desgraciadament aquesta tendència ha canviat molt en els darrers anys, i en pocs anys ens hem vist retrocedir dècades. És un pastís massa apetitós per als poderosos, han proliferat els plans privats de pensions. Els resultats estan a la vista, i les mateixes dades oficials no es ruboritzen en afirmar que actualment el 58% des pensionistes no arriben ni als pírrics 700 euros mensuals, i ningú s'escandalitza que tres de cada quatre treballadors no siguin ni mileuristes.

La gran afectada ha estat la jubilació. Recordarem que l'any 1980 es podia accedir havent cotitzat només 8 anys, límit que va augmentar a 10 el 1985, a 12,5 el 1997, i que actualment està en 15 anys. Milers de treballadors s'han quedat pel camí, i s'han vist abocats a la anomenades «prestacions no contributives».

Els grans titulars dels mitjans de comunicació han centrat l'atenció en l'augment de l'edat ordinària de 65 a 67 anys, fet evidentment important, però sorprenentment no s'assenyala per exemple que les pensions mínimes s'han reduït de 601 euros a 347, o que molts treballadors ja no podran jubilar-se anticipadament als 61 anys. Ràpidament el govern espanyol s'ha afanyat a informar als «mercats» que aquesta dràstica reforma reduirà més del 20% les prestacions.

MIKI

Salt de plens

El banquet de la independència

Quel Ness

Les relacions entre l'exèrcit espanyol i els Països Catalans sempre han estat desastroses, ja des del temps dels Segadors, quan el comteduc d'Olivares enviava tropes que arrasaven el territori. De fet, des del 1707, després de la batalla d'Almansa, és clarament un exèrcit d'ocupació. Per tant, el que seria estrany és que les relacions fossin bones. *Sipais*, botiflers i venuts, a banda. La Chacón algun dia, més aviat del que es pensa, farà córrer el *tipex* amb desfici per damunt del seu *currículum vitae*.

Però anem als fets. Resulta que pel parc de Collserola, no només hi corren sense ordre ni concert, manades de porcs senglars, no, també hi pul·lulen soldats espanyols armats fins a les dents. Aquest xicots i alguna xicota, que cobren per això, juguen a fer el *rambo* sense cap tipus de discreció davant dels nassos dels sorpresos usuaris del parc, ja siguin ciclistes, ja siguin simples passejants. Es tracta del regiment *Arapiles 62* de caçadors de muntanya, amb seu a la caserna del Bruc, que, a pesar del nom, no caçaran ni un sol porc senglar.

Però una pregunta: demanen permisos per ocupar el parc? Qui els ho dóna? El parc depèn de la Diputació de Barcelona, en la qual s'hi han instal·lat els nacionalistes de CiU, però els espanyols del PP també hi pinten alguna cosa. El subgrup parlamentari de SI ha presentat una proposta de resolució al Parlament perquè que s'informi de les activitats militars que s'han fet al parc en els darrers deu anys i que se'n prohibeixi qualsevol més a partir d'ara. És evident que se'ls escoltaran amb un flabiol sonant.

Bé, per si a algú encara li queda algun dubte que som una nació ocupada, que vagi a passejar pel parc de Collserola un dia de maniobres dels *arapiles* i se li esvairà de cop, tot i que potser les cames li tremolaran una mica. Trobar-se de cara soldats amb actitud poc amigable, potser una experiència difícil d'oblidar. Per cert, això d'*Arapiles* resulta que ve del nom d'un batalla de la guerra del Francès, en la qual l'exèrcit espanyol aliat amb l'anglès van guanyar els napoleònics. Deu ser de les darreres victòries que recorden, ja que no creiem que hi hagi cap regiment que es digui *Annual* o *Filipinas* o *Cuba*, totes batalles i guerres d'un temps que els espanyols les comptaven per derrotes.

De fet, per molt que ens escarrassem escrivint articles sobre l'exèrcit espanyol, mai podrem superar les tres línies del diàleg entre un paisà i un militar que va escriure el dibuixant Junceda en un acudit que va donar lloc al fets del *Cu-Cut* el 1905, quan militars van assaltar i destrossar les redaccions del setmanari satíric *Cu-Cut* i del diari *La Veu de Catalunya*. En l'acudit es parlava del banquet de la victòria. La nostra, de victòria, la de la independència, la celebrarem només paisans, sense cap militar (com a màxim algun mosso d'esquadra de servei), però a partir d'aleshores, si hi haurà o no militars a Collserola i arreu del territori, ja seran figues d'un altre paner.

Cartes

La desigualtat

Nieves Simal Velez
Membre de l'Associació Catalana per la Defensa de la Sanitat Pública

Si em preocupa l'organització de l'atenció sanitària és perquè veig que és fonamental pel tipus de salut que promou i també per les conseqüències socials que tindrà una organització que respon a uns interessos econòmics que col·lideixen amb els interessos dels ciutadans del nostre país.

Des de l'any 86 tenim una sanitat pública universal per a tots amb uns trets específics. La salut pública està molt poc desenvolupada. Persisteixen mútues per a alguns col·lectius privilegiats, algunes prestacions no s'inclouen com l'odontologia, d'altres són de difícil aplicació com l'avortament i sobre tot l'atenció sociosanitària que la distribució patriarcal del treball de cura de la vida fa recaure encara sobre les dones.

L'equitat de totes aquestes prestacions depèn de l'organització de la sanitat pública. La globalització econòmica imposant unes regles de mercat que intenten introduir-se en tots els àmbits en què hi ha possibilitat de benefici i que han entrat a poc a poc en la sanitat, ens condueix a situacions d'inequitat provocades per l'accés desigual als recursos. Es fa clara i palesa la dificultat de l'accés a drets que crèiem garantits i per als quals hem aportat la nostra contribució amb els impostos.

Ens fem cada cop més conscients de les desigualtats entre nosaltres. Amb aquesta consciència de la desigualtat cada cop serà més difícil arribar a trobar el sentit de dependència mútua i de defensa d'objectius comuns que són l'eix de tota comunitat.

Envia'ns el teu escrit a laburxa@barrisants.org

Sants

La reforma de la RMI deixa sense ajudes les persones més pobres

La reforma legal que endureix les condicions d'accés i de permanència a la Renda Mínima d'Inserció afecta a persones en situació d'atur i d'exclusió social que pateixen els efectes de la crisi econòmica, la precarietat laboral, l'alt preu de l'habitatge i la retallada de serveis i de prestacions socials.

Gemma Parera
Sants

Aquesta ajuda mínima de supervivència entorn als 420 euros, variable segons la situació familiar, s'ha gairebé triplicat en els darrers tres anys. Actualment la cobren 34.000 persones a Catalunya i en depenen 110.000. Durant l'any 2010, 672 persones s'han beneficiat de la RMI al districte de Sants Montjuïc. Aquesta xifra duplica la de les persones beneficiàries l'any 2008, quan van ser 336, i representa un 10% de les persones ateses pels serveis socials del districte. Ara les retallades limiten també el pressupost destinat a una minsa ajuda social cada vegada més reclamada deguda la crisi.

LA REFORMA LEGAL DE LA RMI LIMITA L'ACCÉS I LA PROTECCIÓ

Les darreres modificacions legals dificulten l'accés a la prestació, ja que, d'una banda, es passa d'un a dos anys el mínim exigit de residència a Catalunya per sol·licitar-la, el que perjudica a les persones immigrants. D'altra banda, es computen els ingressos obtinguts en els darrers dotze mesos, quan abans eren sis, dificultant així l'accés a l'ajuda.

S'estableix ara una durada màxima de cinc anys cobrant la prestació i es limita la RMI a les persones amb necessitats socials, no exclusivament laborals. Aquesta restricció deixa a moltes persones en atur sense un mínim de recursos.

Una de les modificacions més greus és que cada mes es decidirà si es poden ampliar el nombre de beneficiaris en funció del pressupost. De manera que si no hi ha pressupost suficient es deixaran de donar prestacions independentment de les necessitats.

Així mateix, si bé anteriorment passats dos mesos des de la sol·licitud es considerava provisionalment aprovada la prestació, ara si en quatre mesos no hi ha resposta s'ha de considerar denegada. De manera que la lentitud en el procediment administratiu beneficia les finances de la Generalitat en detriment dels drets de les persones.

EL CONTROL DEL FRAU CRIMINALITZA ELS MÉS POBRES

Els canvis en la forma de pagament durant el mes d'agost de la RMI, per taló nominatiu al domicili en comptes de transferència bancària, han generat una forta polèmica, ja que amb l'excusa del control del frau s'ha criminalitzat a les persones més pobres. L'ETT Randstat ha assumit el control del frau, desprestigiant així la feina dels professionals dels serveis socials dels ajuntaments que gestionen el programa i coneixen la realitat de primera mà.

Malgrat ara s'ha rectificat tornant al sistema de pagament per transferència, més de 15.000 famílies han deixat de cobrar o han tingut retards en el cobrament, amb el risc d'impagament del lloguer i de serveis bàsics. Cal tenir en compte que les persones beneficiàries de la RMI tenen una alta mobilitat residencial per les dificultats de fer front a l'alt preu de l'habitatge i, a més, es va utilitzar una base de dades desfasada per enviar els xecs. El govern ha afirmat que el frau és del 19%, el que representa uns 40 milions d'euros a l'any, mentre el frau fiscal a Catalunya suposa entre 15.000 i 16.000 milions d'euros.

PER UNA RENDA CIUTADANA GARANTIDA I SUFICIENT

Des de l'Assemblea de treballadors i treballadores en atur de Barcelona s'han convocat diferents concentracions durant el mes d'agost per «exigir reparació pels perjudicis ocasionats amb el canvi de la modalitat de pagament, demanar l'anul·lació de la llei que empitjora la RMI i reivindicar una renda ciutadana garantida i suficient». Han convocat una nova concentració el 13 d'octubre a les 10 davant de Palau de Mar.

Segons Jordi Torelló, portaveu de l'Assemblea, «cal lluitar al carrer. No es poden salvar els bancs i deixar que la crisi impacti en els més febles, en les persones amb menys recursos que, a més, tenen poca capacitat de mobilització i han patit la falta d'informació davant tots els canvis. Buscar el petit frau de les persones que cobren la RMI és desviar el problema, caldria controlar el frau de les grans fortunes».

D'altra banda, Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS) proposen un replantejament de la RMI que garanteixi la cobertura d'uns mínims per a tota la població. Consideren la reforma ineficaç, injusta i desproporcionada. «Convertir tot els perceptors de la RMI en sospitosos i posar en risc la seva subsistència reflecteix una gran manca de sensibilitat i alimenta l'estigmatització d'un col·lectiu que necessita tot el contrari: recursos i vies de reinserció social».

Centenars de persones s'aplegaren al llarg de tot el matí a la porta de jutjats per donar suport al centre social. **ALBERT GARCIA**

Sants

A PEU DE CARRER

Difon @laburxa

Bernat Costa

Entre manifestacions i asamblees indignades, ens hem adonat que La Burxa no havia entrat a les xarxes socials com Twitter i Facebook... I això no pot ser! Problema resolt... Perfils creats! Una pàgina a Facebook i un usuari a Twitter per poder anar difonent el que anem fent, per estar més aprop de la gent que fa La Burxa, de les lectores...

Som una mica analògics, som paper, pero a poc a poc ens anem digitalitzant. Des de @laburxa intentarem donar cobertura a les diferents accions al barri, mirarem d'apropar-nos al barri, el que implica fer un periòdic de comunicació popular. Demanar ajuda i suggeriments. I per suposat, acceptarem tantes crítiques com lectores té La Burxa.

@laburxa ha de servir per fer una Burxa més propera, més participativa, però tot depén de vosaltres, estimades lectores.

També volem aprofitar aquestes eines per als més nostàlgics. Poder compartir vídeos del passat, cartells, tirar d'històries burxaires d'aquests més de 13 anys sortint cada mes.

Ja de pas, agrair la gran benvinguda que hen tingut a Twitter... De seguida les santsenques s'han posat a difondre'ns i en un moment tenim una pila de seguidores! Que bé que ens rebeu amb els braços oberts! Moltes gràcies!

Ara només ens falta millorar la web, per tenir una veritable presència ens els móns dels bytes. El paper ja el coneixem, ara necesitem fer un salt endavant i tenir una burxa virtual a l'alçada.

La marea groga es consolida al barri

Mestres i associacions de mares i pares d'alumnes de Sants es mobilitzen per fer front comú per evitar les retallades.

Martí Gutiérrez Farré
Sants

Cartell per difondre el Dimecres Groc al barri. **ARXIU**

El líder en vendes literàries d'autoajuda, Albert Espinosa, estaria prou content de veure que pares, mares i mestres de Sants llueixen vestimenta groga. No obstant el motiu d'aquests dista molt del que promulgava en seu llibre, en el qual es replantejava el tipus de relacions humanes. La comunitat educativa santsenca també es replanteja, fonamenta i critica fenòmens, com l'educació pública del seus fills i la repercussió de les retallades iniciades en aquest camp per part del govern de la Generalitat.

Una mostra clara d'aquesta iniciativa anomenada Assemblea Groga de Sants, és la trobada que es va celebrar el passat dimarts 13 de setembre a plaça de Sants. Les mobilitzacions iniciades a principi del mes de juny per l'aleshores embrionari col·lectiu, només s'havien centrat en la convocatòria de cassolades a la mateixa plaça de Sants i aprofitant el fervor de les acampades d'indignades, mostrar el rebuig contundent a les retallades anunciades pel nou curs. El passat dia 13, totes aquestes queixes es van concretar en objectius concrets, emmarcats en el moviment Catalunya es mou, iniciat a les escoles de Badalona i posteriorment estès arreu del país.

XARXA D'AMPA I ESCOLES

De la mateixa manera que el seus companys grocs d'altres municipis del Principat, des de l'Assemblea Groga de Sants es pretén crear una xarxa d'AMPA i escoles per indagar sobre com afecten les retallades a Sants i poder aturar-les.

La indignació mostrada a principis de juny per unes 150 persones està prenent forma prescindint de polítics i sindicats majoritaris. I és que l'objectiu principal de l'assemblea és concretar un pla d'acció per veure com es tradueixen les retallades a cada centre i poder elaborar un llistat, registrant cada una de les mancances que se'n deriven.

Per assolir aquesta finalitat s'han convocat assemblees mensuals a plaça de Sants, a les quals s'espera, segons una mare, que hi assisteixin més mestres que a la darrera. També s'han adherit al manifest de Catalunya es mou i n'han redactat un de propi, que esperen que les escoles i AMPA de Sants s'hi adhereixin.

Per tal de continuar fent visible les lluites engegades i de trobar, a part de l'assemblea, punts d'encontre, s'establirà a partir d'ara els dimecres grocs, que consisteixen en què cada escola ha de vestir-se d'aquest color a l'epicentre de la setmana. L'última reunió se celebrà el dimecres 28 de setembre i s'ha obert el compte de correu electrònic informatiu santsmaresindignades@gmail.com per a totes aquelles persones que vulguin participar-hi o informar-se de les accions que s'estan duent a terme.

Judici contra un veí del barri detingut il·legalment el 2007

Barrisants.org
Sants

Dissabte 19 de maig de 2007 els agents antiavalots dels Mossos d'Esquadra van detenir il·legalment en Roger, veí del barri de Sants. El jove era a la plaça d'Espanya entre el públic mirant com es desenvolupava una acció pacífica de la campanya Estatotfatal.net. Quan l'acció consistent a aturar temporalment el trànsit va finalitzar, uns antiavalots es va acostar al fotògraf de La Burxa Albert Garcia, que cobria l'acció. Els policies el van agafar violentament pel braç i li van exigir que els acompanyés a un racó. El jove veí del barri es va situar entre el fotògraf iels antiavalots i els va recriminar que el fotògraf tenia l'acreditació professional corresponent. En qüestió de segons tres antiavalots van agredir i reduir al terra al jove santsenc.

DETENCIÓ IL·LEGAL

El jove va comunicar als mossos, amb la cartera a la mà, que si volien s'identificava voluntàriament però que volia que els agents li donessin el número de placa. Els mossos s'hi van negar i van detenir il·legalment el nostre veí, que es va passar set hores a les cel·les de la comissaria de les Corts.

QUATRE ANYS DESPRÉS, EL JUDICI

A finals del mes de setembre va arribar la citació judicial per a les 12 del migdia de dia 1 de desembre. El judici se celebrarà a la Ciutat de la Justícia.

Neix l'assemblea d'indignats del Grup Expo Hoteles

La creació d'assemblees de treballadors i treballadores indignats és un dels objectius de la Comissió Laboral de l'Assemblea d'Indignades de Sants.

Gemma Parera
Sants

La iniciativa ha començat a funcionar al Grup Expo Hoteles and Resorts que entre altres hotels té l'hotel Torre Catalunya situat a l'avinguda de Roma i l'empresa Roda 5.000 de manteniment. A principis d'agost es va crear l'assemblea de treballadors i treballadores indignats de Roda 5.000 i a inicis de setembre ja es va constituir l'assemblea del Grup Expo Hoteles. L'objectiu que es plantegen és seguir creixent per comptar amb un veritable espai de representació de tots els treballadors i treballadores del grup.

COMPARTIR I CERCAR SOLUCIONS

Segons la comissió laboral aquesta és una bona oportunitat per posar en comú problemes i cercar solucions amb la participació del conjunt de treballadors i treballadores. «Estem mancats d'un sistema organitzatiu de base assembleària que ens permeti decidir per nosaltres mateixos què volem i com ho volem aconseguir. El moviment del 15M ha mostrat que és possible un camí de participació obert a tothom».

L'Hotel de la Torre Catalunya és del Grup Expo Hoteles. **INTERNET**

La proposta de crear i coordinar assemblees d'indignades d'empresa als barris, als polígons industrials i als diversos sectors amb característiques pròpies com la sanitat, l'ensenyament, les administracions públiques o empreses com Telefònica serà presentada a la III Trobada de treballadors/res indignats/des el 8 d'octubre a les 17h a plaça Catalunya.

ALTRES COMISSIONS

L'Assemblea d'Indignades de Sants treballa també des de les comissions d'Educació, Habitatge, Salut, Difusió i Autosuficiència. Recentment s'ha creat la comissió d'Universitat Indignada que està preparant diverses xerrades. sobre economia política, mitjans de comunicació, cooperatives, energies, despesa pública i mètodes de participació del 7 octubre al 20 de novembre.

Felip Puig envia activistes a l'Audiència Nacional espanyola

Irene Jaume Gambín
Sants

El 15 de juny es va fer una acció pacífica a les portes del Parlament de Catalunya sota el lema «Aturem el Parlament», convocada per mostrar el rebuig a la votació i posterior aprovació de la Llei Òmnibus.

El dilluns 3 d'octubre van començar les primeres detencions ordenades per l'Audiència Nacional (arran de la denúncia del sindicat Manos Limpias) d'activistes suposadament relacionats amb l'acció del 15 de juny. En el moment del tancament d'aquesta edició, ja s'han dut a terme 16 detencions, 6 de les quals a la Ciutat de la Justícia (foto). A més, tres de les persones detingudes són del barri.

Els Mossos d'Esquadra deteniren sis persones el 6 d'octubre que van anar a comunicar al jutge de guàrdia que estaven assabentades del procediment. **ALBERT GARCIA**

Can Batlló comença amb força el nou curs

Joan Costa
Sants

Entre la calor i les vacances sembla que a l'estiu tot s'atura, però a Can Batlló encara han quedat veïns i veïnes que, amb constància i treball, han fet continuar la vida al bloc 11.

S'han dut a terme debats sobre els usos i el disseny de l'espai, s'ha tractat sobre les expectatives de les activitats i projectes a fer de cara a la tornada i s'ha continuat construint l'espai fent obres que facilitin l'accés i obrin Can Batlló amb més disponibilitat per a tothom; d'entre les més importants cal destacar la construcció d'un lavabo adaptat per a persones amb mobilitat reduïda i l'obertura de portes per accedir al pis superior on s'hi poden trobar una quantitat de sales i saletes considerable per ajudar a omplir de vida el recinte.

La biblioteca Josep Pons també ha continuat engrandint-se gràcies a la línia que segueixen els voluntaris, una línia basada en la voluntat, el treball i les donacions dels veïns del barri fins al punt que l'espai on s'encabia ha quedat petit.

També s'han dut a terme xerrades, conferències, vermuts, jocs d'aigua per a la canalla, entre d'altres activitats.

Després de la feina sorda dels mesos d'agost i setembre, la força de la tornada a Can Batlló sembla que recull l'entusiasme renovat de tots aquells veïns i veïnes que volen fer de l'espai un lloc per al barri; així doncs, a l'octubre un tros de fàbrica —el bloc 11—, una antiga productora de riquesa per als amos i de misèria per als treballadors, es convertirà en un espai d'oci i cultura, i de record de tots aquells que van sobreviure. La poesia orientada a la vida a les fàbriques, l'art i la música ocuparan Can Batlló el dissabte 8 d'octubre.

Assembles, idees, autogestió... El bloc 11 de Can Batlló continua consolidant-se, es va construint i va prenen vida.

La cultura mexicana i catalana s'apropen en el Vive México 2011

Gemma Parera
Sants

Barcelona Vive México 2011 neix amb la voluntat d'apropar la cultura mexicana i la catalana, quan s'acompleixen 201 anys de la independència.

Els antecedents d'aquesta proposta són l'Encuentro Mariachi de Barcelona, celebrat a la Plaça Reial, fruit de l'agermanament d'aquesta plaça amb la Plaza Garibaldi, i les diverses edicions de la Setmana de Mèxic a Barcelona, celebrades al Poble Espanyol.

JORNADES MOLT DIVERSES

Les jornades han contemplat més de 30 activitats durant el mes de setembre, que han volgut donar a conèixer una cultura heterogènia, rica i integradora. S'ha celebrat una fira gastronòmica, balls tradicionals, diverses exposicions, conferències, teatre, concerts i dos cicles de cinema. El centre Cívic de les Cotxeres de Sants va acollir el cicle de cinema contemporani mexicà del 5 al 9 de setembre i un dels actes més originals va ser el concurs de ranxeres en llengua catalana que es va celebrar al Casinet d'Hostafrancs el 12 de setembre.

Imatge promocional del Vive México d'enguany. **INTERNET**

Les festes majors de Sants i la Bordeta

És difícil sintetitzar en vuit imatges la Festa Major d'enguany, ja que és el moment d'eclosió de la feina que moltes persones fan durant l'any, a més de ser un immillorable escenari per a l'alegria i la cohesió social. Des de LA BURXA ho intentarem!

JORDI SOLER

Va per tu, Esteve!

«El retorn d'un so màgic: Un espectacle. Un petit somni... d'un poble que per uns instants vol agrair-te i recordar-te dins del mar alegre de les teves tonades.» Per fer realitat aquestes paraules, la Companyia Elèctrica Dharma, els Diables, Tabalers, Grallers i Castellers de Sants, el Casal Independentista, la comissió de festes del carrer Sagunt i l'Assemblea de Barri van treballar i ballar plegats en l'Homenatge a Esteve Fortuny. Un cercavila de cultura popular, un correfoc infantil i un concert de la Dharma —que enguany ha anunciat una aturada indefinida de la seva activitat artística— van servir per recordar i homenatjar el guitarrista de la companyia santsenca, mort ara fa 25 anys.

ALBERT GARCIA

Els Diables de Sants, indignats

Davant la prohibició del correfoc de la Festa Major Alternativa per part del districte, els diables van organitzar una marxa de torxes en senyal de dol. Vestits amb capes negres i tocant la marxa fúnebre es van dirigir a la seu del districte on es llegí el comunicat de l'Assemblea del Barri.

CARME

Cursa de carretons, èxit diürn.

Enguany, 15 carretons es van reunir el diumenge per concloure la Festa Major Alternativa (FMA). La participació va ser un èxit, sobretot en la categoria infantil, amb tres carretons. La baixada del carrer Sagunt fins Burgos, des d'Olzinelles, va servir per revalidar el duel dels darrers anys entre L'Spirit of Maula i els campions d'enguany, LA BURXA. Des de l'organització es vol agrair la participació dels més menuts i lamenta la multa posada per l'ajuntament per «ús indegut de l'espai públic» .

ORIOL RIGOLA

Gran assistència de públic a les activitats de la Festa Major Alternativa

Les activitats de la seva 17a edició han congregat una important nombre de persones al parc de l'Espanya Industrial. L'espai ha estat un escenari immillorables que ha permès consolidar activitats relativament noves, com les adreçades a infants, els vermuts al migdia, el concurs de paelles o la mostra de col·lectius i entitats socials, més enllà de les concurregudíssimes activitats de nit.

INTERNET

La Farga guanya el concurs popular de guarniment

Dels 14 carrers guarnits, el segon classificat al 12è concurs organitzat per Sants 3 Ràdio, va ser el carrer Valladolid, seguit per Finlàndia. Tots tres celebraven enguany el 30è aniversari.

ERICA MARTÍ

Èxit de la tercera edició del concurs de paelles

El concurs de paelles de la FMA es va saldar amb un gran èxit de participació, consolidant l'espai diürn de les Alternatives. Amenitzat pel grup del barri La Màlaga Essència Rumbera, va fer un ball de sobretaula carregat de ritme i garrotins.

MIMULUS

La programació infantil plenament consolidada

Titelles, música africana, grups d'animació, un mercat d'intercanvi i uns originals jocs d'aigua han estat algunes de les activitats de la Festa Major Infanil, que han tingut una altíssima participació dels més petits i petites.

BORINOTS

Els Castellers, lloc de trobada per Festa Major

Els Borinots afirmen estar contents perquè després de 6 anys s'han fet un lloc a les festes. Quan enguany encaraven el repte de canviar de carrer, patien per si els trobarien o per si a gent hi continuaria anant... Dubtes esvaïts! Afirmen haver tornat a gaudir de les festes perquè molts els han acompanyat i els han donat rialles, alegria, disbauxa! I no ho dubteu l'any vinent més i millor!

INTERNET

La Bordeta celebra la seva festa més multitudinària

Més d'un miler de persones van participar a la tercera edició de La Bordeta en Dansa, el 17 de setembre als Jardins de Celestina Vigneaux. Les danses d'arreu, els tallers per als infants, la mostra gastronòmica i d'entitats del barri i un espectacular castell de focs consoliden una festa multicultural de cloenda de la Festa Major de la Bordeta que els seus organitzadors esperen repetir i millorar.

En moviment

FENT JUSTÍCIA

Els 3 de Gràcia i Josep Mayoral

David Fernández

La passada Festa Major de Gràcia va tenyir-se de dol i dolor rere la mort en accident de trànsit de Josep Mayoral, jove activament compromès amb la Festa Major Alternativa, els moviments socials i l'esquerra independentista.

Malauradament, hemeroteca absurda sovint, alguns mitjans van reproduir que en Josep pertanyia als 3 de Gràcia i que havia estat jutjat a l'Audiència Nacional per la crema de caixers automàtics. La brevetat d'un detall fals convidava obertament a l'equívoc i la confusió. Els 3 de Gràcia no van ser mai un grup il·legal. Va ser el sobrenom solidari que, el 2002, van rebre tres joves graciencs detinguts sense proves, maltractats a comissaria i injustament acusats durant quatre anys d'un fals delicte de terrorisme.

Josep Mayoral mai va ser jutjat ni condemnat. La mateixa Audiència Nacional, a petició expressa de la fiscalia del tribunal especial, va arxivar la causa el 2006 per falta d'indicis. Absolt del tot rere un procés inquisitorial i kafkià, a Josep se'l recorda a la Vila precisament per aquest motiu: per haver estat una víctima de l'obsessió repressiva de García-Valdecasas i els muntatges del PP contra la dissidència. El 2005, més de 3.000 veïnes de Gràcia s'havien autoinculpat davant l'Audiència Nacional per a córrer la mateixa sort que en Josep: aquesta sí és la seva història. I per això el dol compartit.

El 2009, l'inspector de la policia que va ordir l'operació fou empresonat per corrupció, acusat d'associació il·lícita i proxenetisme. La història posa cadascú al seu lloc. I en Josep té el seu, guanyat a pols contra els temps de tanta infàmia, a la Vila de Gràcia, a la memòria col·lectiva i a la lluita pels drets civils als Països Catalans. Seguim, seguirem. Amb tu. Gràcies, Josep.

Tenim les claus per obrir horitzons

D'Onze de Setembre a Onze de Setembre tirem perquè ens toca. Ens toca reivindicar què som, què volem, i sobretot, què no volem. Amb permís de la fi de la democràcia Xilena de Salvador Allende, i evidentment dels 3.000 morts a les torres bessones als EUA, l'Onze de Setembre és el nostre crit.

Àngel Bravo Almirall
Sants

Queda clar que, acumulant càrregues en forma de papers de Salamanca, de sentències en contra de l'Estatut, d'intents de castellanització de l'escola catalana, el que passa és que, batec a batec, el nostre cor cada vegada se sent més distant de l'Estat espanyol.

LA DIADA AL BARRI

Les diverses entitats santsenques aprofiten els Onze de Setembre, però, per emfasitzar en les peculiaritats dels seus horitzons.

Així, enguany, el Casal Independentista de Sants Jaume Compte sent la Diada Nacional com un dia en què commemorem la «pèrdua de les nostres llibertats nacionals enmig de fortes retallades dels drets socials adquirits amb la lluita de les treballadores». Per això, aquest any el seu lema ha estat: «Que no ens retallin la nació: Independència, Països Catalans». A banda de participar en els actes que es desenvolupen al centre de Barcelona l'Onze de Setembre, el casal sempre ha dut aquesta commemoració al barri uns dies abans de l'efemèride. Aquest any l'acte de la Diada va ser el divendres 9 de setembre al mateix Casal (c. Muntadas, 24), un sopar en què vam poder escoltar els parlaments del Casal, la veu d'un militant de l'esquerra independentista del País Valencià i l'actuació del cantautor Pau Alabajos.

ACTE DE SM×I

Sants-Montjuïc per la Independència (SM×I), per la seva banda, va muntar el dia 10, de 18 a 20 hores, una parada a la plaça de Sants, des d'on es va repartir el manifest fet per l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) per la Diada d'enguany. Al final, i davant unes quaranta persones, es va llegir l'esmentat manifest.

SM×I és un dels nuclis més actius de la ciutat, que ha recollit gran part del col·lectiu de gent que va organitzar la consulta sobre la independència al districte. D'altra banda, l'entitat independentista va participar també a la manifestació de la tarda de la Diada, amb un bloc encapçalat per la pancarta: «Pel nostre futur, independència».

El passeig del Born durant la manifestació de l'Onze de Setembre de la tarda. **ALBERT GARCIA**

NI DEPENDÈNCIA DELS ESTATS, NI DEPENDÈNCIA DELS MERCATS

Finalment, la mirada de Bloc Negre es va fer palesa a partir de les 17 hores a la plaça Urquinaona.

El col·lectiu anarquista va clamar d'aquesta manera tan contundent les injustícies que pateix el poble català: «Ni dependència dels mercats, ni dependència dels estats: independència sense límits! Aquest any hem pogut veure com els mercats han guiat les polítiques arreu del món, i els pobles han patit les conseqüències de la seva cobdícia per la seva submissió al ter-ror de l'economia de lliure mercat. Retallades a casa nostra dels pocs serveis bàsics de què gaudíem, com a mera caritat, per amagar la misèria que provoquen: més indefensió dels treballadors vers la patronal, guerres globals per recursos naturals i destrucció del territori en nom del progrés. Totes aquestes mesures collen més a les classes populars per augmentar la seva dependència dels més poderosos, únics beneficiaris d'aquestes situacions. També hem vist una espurna d'esperança perquè sembla que el poble va despertant (...).

»Ens quedem amb la força dels marginats, de com són capaços de posar el sistema contra les cordes, i de les maneres dels indignats, organitzant-se sense partits ni dirigents, assenyalant des de la base els culpables a qui cal colpejar i derrocar. Tanmateix el despertar dels pobles porta la repressió dels estats, mà executiva dels poders econòmics, quan cal amb l'exèrcit i quan no amb policia, però sempre amb la repressió. Les ganes de canvi traslladen la violència de la nostre vida diària (desigualtats socials, explotació laboral, aïllament personal, abusos de poder, etc.) als carrers dels pobles i ciutats on la repressió intenta aturar-nos. Però la unió del poble sempre podrà contra els seus opressor (...).

»Cap estat ens donarà mai la llibertat ni amb el capitalisme serà possible la justícia i la dignitat humana. L'única independència real és la d'un poble autogestionat, que impliqui la lliure federació entre pobles, sense fronteres que els separin i els enfrontin, que lluiti per la igualtat entre totes les persones i la fi de les opressions. Mori l'estat i visca l'anarquia!.

La manifestació de la tarda a Urquinaona va aplegar unes 10.000 persones, segons la Guàrdia Urbana, xifra més alta que la de l'any passat.

Ara és el moment: nosaltres o ells?

Una membre del 15-M ens dóna la seva visió sobre la situació actual, sota un context de *crisi*, que han provocat els mateixos a qui ara estan rescatant els governs, el gran capital. Però el problema no és la cobdícia d'uns pocs, el problema és això que en diem capitalisme. Ens fa un repàs dels atacs per part del capital contra els drets bàsics dels ciutadans, i ens anuncia les futures mobilitzacions.

Núria Comerma
Membre de l'Assemblea de Gràcia

Històricament qualsevol victòria de les classes populars ha esdevingut a través de l'autoorganització. Mai governs, especuladors i empresaris han cedit sense trobar resistència i contrapoder. El moment actual té una força determinada que ens pot donar alguna victòria que motivi a la resta a lluitar pels drets i llibertats de totes.

Concentració per aturar un desnonament, una resposta contra l'especulació immobiliària pròpia del capitalisme. **ALBERT GARCIA**

POLÍTICA D'AUSTERITAT, POLÍTICA DE RETALLADES

La boira, però, enterboleix tot Europa de feixisme i de l'eufemisme de l'austeritat. Ells ataquen fort i intensifiquen les desigualtats socials sota el pretext que és l'única manera de sortir de la crisi. Tanmateix, les seves receptes no funcionen, el cas grec n'és l'exemple paradigmàtic.

Com més retallades (austeritat) més dificultats de sortir de l'atzucac on ens han fotut. Política governamental clientelar de saqueig de l'erari públic per donar-lo a grans empreses i bancs, preparant-se el seu futur.

L'estratègia del poder és clara: desprestigiar la funció pública —parlen de dèficit a la sanitat o a l'educació, però no dels diners que ens costa l'exèrcit i els cossos repressius— per reconvertir-la a través de la lògica empresarial en un negoci; i, alhora, empènyer a la població a comprar els drets socials a les escoles concertades, a les immobiliàries i a les mútues de salut privades. Mentre els *lobbies* empresarials afincats a Brussel·les augmenten la seva influència i els seus beneficis, la misèria s'intensifica: més de 2 milions de persones viuen sota el llindar de la pobresa als Països Catalans.

AIXÒ NO ÉS UNA CRISI, ÉS UNA ESTAFA

Reforma laboral, reforma de les pensions, destrucció dels convenis col·lectius, retallada del 5% del sous dels funcionaris, precarietat laboral, manca de recursos en educació i sanitat públiques, robatori dels mercats financers als més vulnerables, tendència cap a una societat més dèspota i injusta, concentració del poder econòmic i polític en poques mans, atur, desnonaments, pèrdua del poder adquisitiu de les classes populars són conseqüència de la fal·lera de perpetuar el sistema capitalista. És un programa intencionat i establert: «refundar el capitalisme» costi el que costi.

Estem obrint els ulls i sota el paraigües de la indignació cridem ben fort que «això no és una crisi, sinó una estafa».

VÉNEN TEMPS DE SORTIR AL CARRER

Ens espera una tardor i un 2012 de retallades en els àmbits que satisfan les necessitats bàsiques, però també els espera a *ells* una tardor calenta.

Les mobilitzacions i les protestes continuen. Des de l'estiu hi ha ambulatoris ocupats pels veïns i les veïnes, el 18 de setembre s'han manifestat milers de persones arreu de l'Estat espanyol per defensar els serveis públics per totes, sota el lema: «Per uns serveis públics per totes. Banquers i polítics: traieu les mans del que és públic».

El 25 de setembre la manifestació pel dret a l'habitatge i contra els desnonaments fou el tret de sortida a una intensa campanya per defensar el dret a un sostre. El 15 d'octubre prendrem els carrers a nivell internacional demostrant que la indignació no és només un estat d'ànim sinó que s'acciona per defensar la dignitat, els drets i les llibertats de totes.

Per moltes pretén ser l'inici d'un cicle de lluites que es preveu intens, complicat i esperançador. A les universitats, a l'escola, als ambulatoris, als hospitals, als centres de treball, a la casa a punt de ser desnonada, als pisos buits es viuran moments intensos de vida comuna, de lluita compartida i de construcció d'una altra sortida —a la que ens volen imposar i fer creure com a única— a la crisi. Del «Juntes ho podem tot» del Banc de Descrèdit a una resistència global, coordinada i organitzada contra *ells*.

LA CORDA S'HA TRENCAT

Ningú sap quin és el futur que espera al moviment 15M però si que podem dir que s'ha obert una esquerda entre el Nosaltres i *ells* que ens fa posicionar: per no perdre allò que tants anys de lluita ha costat, per recuperar la nostra vida i per intentar canviar un sistema capitalista salvatge. Ara toca ser-hi, toca dir ja n'hi ha prou i com deia una pancarta de plaça Catalunya: «Hem pres la humil decisió de no retrocedir».

LA TARDOR QUE ENS ESPERA

Tindrem una tardor on es multiplicaran les assemblees de treballadors i treballadores als centres de treball i on les ocupacions dels CAP, dels hospitals, de les universitats, dels instituts seran l'eina de consciència i pressió política. La descentralització a través de les assemblees populars als barris, pobles i viles ha d'anar acompanyada per la proliferació d'assemblees als centres de treball.

I així entre totes definir una estratègia compartida que ens porti a una aturada de l'economia que pressioni realment a les institucions que juguen amb el que és de tots i totes.La inèrcia és la que ens ha portat a aquesta situació d'asfíxia i d'angoixa permanent. Quan el futur es preveu tant negre és obligació de totes parar. Si ara no, quan?

Mobilitzacions

La tardor i l'hivern es presenten molt calorosos, temps de lluites, de sortir al carrer per defensar els nostres drets.

• **1 d'octubre a les 17 h:** assemblea general a plaça Catalunya per preparar la manifestació internacional.

• **15 d'octubre:** manifestació internacional per mostrar la nostra indignació.

• **Actualment:** marxa cap a brussel·les per part de columnes d'assembles d'indignats de tot Europa.

• **Des del 31 d'agost:** activitats de la Universitat Indignada. Consulteu el web per veure les activitats que es portaran a terme.

Per veure totes les mobilitzacions podeu consultar el web: http://www.acampadadebarcelona.org/

LA BORDETA MON AMOUR

El 8 d'octubre i l'auditori

Comissió de Veïns de la Bordeta

El barri de La Bordeta torna a engegar el comptador de la reivindicació de Can Batlló davant l'incompliment continuat de les promeses de l'ajuntament.

El passat 11 de juny, després de més de 35 anys d'espera, els veïns i veïnes del barri van poder posar mig peu a dins de Can Batlló recuperant part d'una nau, el bloc 11, per a usos veïnals. Les claus de la resta de la nau seria lliurada als veïns 10 dies més tard perquè en aquell moment s'estava treballant en un rodatge d'una pel·lícula i estava muntat tot el decorat.

Han passat més de 3 mesos i els veïns encara estem esperant les claus d'aquesta nau que s'ha de convertir en el futur auditori de l'equipament i hem decidit prendre la iniciativa: El 8 d'octubre guanyarem l'auditori de la Bordeta. Serà una de les activitats de la jornada de portes obertes que s'està organitzant.

I és que els veïns i veïnes, en contraposició de la provisionalitat dels polítics i els partits que van passant per l' ajuntament, sempre són permanents i tenen la necessitat de que se solucionin els seus problemes i, sobretot, que les promeses es compleixin i no depenguin dels interessos puntuals d'una administració cada vegada més allunyada de la ciutadania.

Els veïns sí que no hem parat aquest estiu. Portem condicionant el bloc 11, netejant-lo a fons, traient runa, instal·lant-hi lavabos, projectant la rehabilitació, etc. No hem parat cap dia des de l'11 de juny i l'activitat ha estat frenètica i productiva. La Biblioteca Popular Josep Pons funciona a tota marxa gairebé des del primer dia. Més de 5.000 llibres són el resultat de la col·laboració de tot el veïnat.

Veniu a la jornada de portes obertes del dia 8 d'octubre i, entre tots i totes, guanyarem l'auditori per la Bordeta

Cultura

Divendres Faràndula obre temporada amb jazz compromès

Actuació del grup a Sant Hipòlit de Voltregà. INTERNET

Núria Alcober
Sants

Aquest proper divendres 14 d'octubre, s'inicien de nou les vetllades del Divendres Faràndula al Casinet d'Hostafrancs. Dácil López Quartet serà l'encarregada d'obrir la temporada amb l'espectacle «4 WOMEN: Cantants compositores del jazz», basat en l'obra, la veu i l'esperit de quatre vocalistes cabdals de la història del jazz: Billie Holiday, Nina Simone, Abbey Lincoln i Jeanne Lee.

Un viatge impregnat de la força i sensibilitat característiques de la cantant Dácil López, que ens mostra la vessant més compromesa de Billie Holiday, coneguda, entre d'altres proeses, per l'al·legat antirracista «Strange Fruit», Nina Simone, feminista amb peces com «Four Women», Abbey Lincoln, contrària als estereotips femenins de l'època, i Jeanne Lee, precursora del jazz d'avantguarda.

Totes les cares, els matisos i els anhels de quatre autores irrepetibles a les mans d'una de les veus més singulars i inquietes del nostre jazz.

Divendres Faràndula oferirà mensualment diferents propostes de circ, de dansa i de música.

En format de cafè-teatre, també hi trobareu espais de difusió de diferents plataformes i col·lectius del barri... Seguirem informant.

Adéu a la ciutat dels oficis

Núria Gurina
Sants

«Can Batlló: Adéu a la ciutat dels oficis» és una exposició fotogràfica creada per Xavier Corbella i David Román que recórre l'antic recinte fabril de Can Batlló a la Bordeta cartografiant els tallers dels cada vegada menys nombrosos polígons industrials dins la ciutat, un vestigi de l'arquitectura fabril i la indústria del segle XIX que resisteix ben entrat el segle XXI. La mostra fotogràfica, que ha estat exposada al bloc 11 de Can Batlló des de que el passat 11 de juny els veïns van entrar al recinte, romandrà a la Biblioteca Vapor Vell del 3 al 28 d'octubre. El 6 d'octubre a les 19h es farà una xerrada-presentació en què hi participaran els creadors de l'exposició, un extreballador del recinte i un membre de la plataforma veïnal.

La Bordeta en Dansa, cloenda de la Festa Major de la Bordeta

El dissabte 17 de setembre, a la plaça Celestina Vigneaux, se celebrà la tercera edició de «La Bordeta en dansa», una forma de cloenda de les festes majors del barri.

Mercè Esteban
La Bordeta

La festa, ja consolidada, està organitzada pel Centre Social de Sants, la comissió de Veïns de la Bordeta, el Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, i Sants 3 Ràdio.

Va començar a les 17.30 hores amb una xocolatada i uns tallers infantils. Després de veure ballar els Gegants de Sant Medir, diversos grups dansaires iniciaren el seu repetori; entre ells actuaren Alma Peruana, Urban Dance, Abada Capoeira, La people del Fènix, la Comissió de la Plaça Súria, Ibtisama, Swingmaniacs, Danzantes de Tijera, Fàbrica de somnis, Associació cultural Caporales Centralistas Puno-Perú, Esbart Ciutat Comtal i la companyia de ballet clàssic.

Durant la festa, els veïns van poder fer un tast per la mostra gastronòmica, composta per cuina xinesa, pakistanesa, libanesa, panjabi, italiana i catalana. I és que un dels fets que caracteritza aquest acte unitari és la trobada de persones d'arreu que conviuen als nostres barris i que mostren la seva cultura a través de la gastronomia i les danses folklòriques del país d'origen.

Per acabar es va gaudir d'un ball de diables i un gran i festuós castell de focs preparat per la Colla de Diables de Sants que enguany ha superat l'exhibició de les dues edicions anteriors.

D'aquesta jornada es pot destacar l'afluència del públic, que va ser de milers de persones, i la participació de més entitats del barri que en altres ocasions.

Arriba la segona edició del Triatló de la Dona

El parc de l'Espanya Industrial va acollir el diumenge 4 de setembre la segona edició del Triatló de la Dona

Gemma Parera
Sants

La prova va consistir en 300 metres de natació al llac de l'Espanya Industrial, 8 quilòmetres de ciclisme en una ruta per Sants-Montjuïc i 2 quilòmetres de cursa pel barri de Sants.

Aquesta prova està coorganitzada pel Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta i per la triatleta Pilar Hidalgo, que va impulsar la iniciativa l'any passat amb dues condicions: que es realitzés a Sants i que fos una prova exclusivament femenina.

L'experiència va ser molt ben acollida per les participants, com Núria Fonts per qui va ser el seu primer Triatló. «Va ser una amiga, la Lídia, que em va animar a apuntar-m'hi i la experiència va ser molt satisfactòria. Feia temps que no sentia les pessigolles a la panxa de la competició; llevar-te d'hora, esmorzar fort, marxar de casa. Em va encantar l'ambient que es respirava i a més vaig conèixer gent molt maca amb la que poder compartir properes activitats».

Cooperes o competeixes

Manifest de les cooperatives de Sants

Projecte Barri Cooperatiu

Els projectes que formem part de l'espai Sants Cooperatiu estem redactant un manifest sota el nom «Per un model econòmic solidari i redistributiu» que expressa la posició del col·lectiu front l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya i de la Llei Òmnibus i fa una crida a recolzar l'economia cooperativa. Això és un extracte del document complet que trobareu al domini sants.coop.

RETALLAR DRETS SOCIALS ÉS UN ERROR QUE PAGAREM CAR

La reducció de 1.000 milions d'euros en Sanitat significarà tancar equipaments, empitjorarà les condicions laborals dels professionals del sector i agreujarà la ja de per si precària atenció sanitària de la població.

Les retallades en Educació equivaldran a un augment del número d'alumnes per professor en tots els àmbits acadèmics; suposarà una reducció de les activitats formatives complementàries; i implicarà la supressió de la formació per a formadors, la reducció del temps dedicat a la recerca i l'eradicació del finançament públic en màsters oficials.

La rebaixa en Cultura no afectarà únicament les inversions en equipaments, sinó també a la recerca i creació artística. Reduir la inversió pública vol dir escurçar l'activitat i la programació i, alhora, obligarà a apujar el preu de les entrades, fent la cultura encara més inaccessible.

Pensem que la situació actual requereix uns pressupostos solidaris amb el conjunt de la població, així com amb el teixit econòmic productiu que aposta pel manteniment de l'ocupació, l'arrelament al territori i la lleialtat a la situació social que el contextualitza.

Interpel·lem el govern de la Generalitat i als ajuntaments a promoure l'economia cooperativa –sigui de treball, consum o estalvi– adoptant mesures concretes per donar suport econòmicament i discriminar positivament aquest model d'empresa que pertany als treballadors, es vincula al territori i desenvolupa una activitat econòmica que combina la creació d'ocupació amb l'interès per la comunitat.

Fem una crida a la participació no només en les alternatives, sinó també a les mobilitzacions previstes per a la #tardorcalenta.

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?
En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardarmar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Un dels parcs eòlics de Terra Alta. **INTERNET**

Terra Alta, central de producció energètica

Aleix Carbó i Rafel Sanmartín
Veïns de la Terra Alta
Terra Alta

La Terra Alta té 743 km² (2% de Catalunya), està formada per 12 municipis i té uns 12.800 habitants. És la segona comarca més pobra de Catalunya, una de les menys competitives i de les més necessitades de revitalització econòmica en un entorn eminentment rural. Inicialment les empreses volien implantar 500 molins i dues línies d'alta tensió. Després, amb l'aprovació per decret del govern, es va pactar amb l'empresa la implantació de 327 molins i dues línies (25% de Catalunya). Si sumem a les comarques de l'Ebre, el Priorat i el Baix Camp veiem que produïm el 73% de l'energia de Catalunya, quan només en consumim el 13%.

LA SITUACIÓ

Alguns projectes de centrals productores d' energia que utilitzen fonts renovables com les centrals eòliques es troben envoltats de conflictes, i és important entendre el perquè, a voltes, una energia a priori neta pot acabar sent perjudicial si no es projecta i s'aplica amb seny. El Pla d'energia 2005-2016 de la Generalitat preveu perpetuar un model basat en energies fòssils i renovables centralitzades, lluny dels centres de consum i sense una voluntat real de substitució progressiva d'unes per altres, i cap previsió de reducció d'un consum que comença a resultar insostenible. Per tant, el dubte que te ésim si cal pagar un preu tant alt sense una previsió realista i que aquesta instal·lació posi les bases per a un nou model energètic.

MOVILITZACIONS SOCIALS

Els moviments socials en contra d'aquests projectes, basant-se amb els criteris de la Plataforma per la Terra Alta, van comprovar que per tal de fer una comarca autosuficient en energies renovables farien falta la xifra de 12 aerogeneradors combinats amb energia solar i biomassa. Amb això la Terra Alta podria ser un exemple per al país, i fins i tot esdevenir un reclam. Però tenim la sensació que aquestes propostes no interessen, ja que el que prioritza la Generalitat és el benefici d'unes grans empreses, a les quals no els hi surt a compte una producció descentralitzada de l'energia, el més a prop possible dels llocs de consum. A més, els informes d'impacte ambiental s'han fet per separat amb cada central, ignorant l'impacte conjunt del global de parcs eòlics. Per tant, no és un tema d'energia eòlica; sinó que és un «sí» a les energies renovables, però les que es fan amb seny, amb un objectiu final clar i adaptades a les realitats de cada zona. D'altra banda, s'ha denunciat de forma repetida la manca de debat produït a la zona. Hi han hagut unes grans empreses que, amb l'ajuda de la Generalitat, s'han dirigit a una de les zones més rurals i deshabitades del país. Enmig d'amenaces, coaccions i de debat zero els ciutadans s'han trobat amb uns projectes que ja no es podien tirar enrere. L'únic referèndum que es va fer fou a Horta de Sant Joan i comptà amb un amplíssim no a la instal·lació del parc eòlic al terme municipal.

Quan es van iniciar les obres al municipi de Corbera d'Ebre el govern tripartit va fer recollir ràpidament les fosses de la Guerra Civil per tal de construir les centrals. Fins i tot es va arribar a donar la paradoxa que, enmig d'una gran campanya de publicitat governamental per la tasca feta pel memorial democràtic, s'estaven construint molins damunt de fosses comunes amb una sentència judicial en ferm que va prohibir de forma expressa la continuació de l'execució de l'obra. Tot plegat vessa d'hipocresia.

Si un govern i unes empreses són capaces de maniobrar així no ens han de sorprendre que moltes de les obres s'iniciessin il·legalment, sense projecte signat ni tràmits necessaris, amb una transparència que brillava per la seua absència i amb una ocultació d'informació i projectes molt greu, per no parlar de la campanya de coaccions i desprestigi personal cap als caps visibles de la protesta.

NECESSITATS

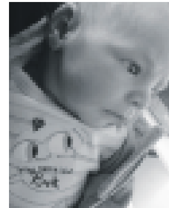
Cal que hi hagi un debat entre els agents socials de la Terra Alta i decidir què és més important: ser una comarca basada en turisme històric (va ser un dels escenaris principals de la batalla de l'Ebre), paisatge, vi i oli de qualitat, o ser una central de producció energètica. Pensem que cal apostar per la primera, sense tancar la porta a la instal·lació raonable d'energies renovables.

Cal adaptar els projectes energètics a les necessitats dels territoris i del país, però mai a les necessitats de les empreses. Aquí és on rau el drama: la voluntat. L'exemple més trist el tenim quan comprovem que Alemanya produeix més energia solar que Espanya. Per què? Perquè a les grans empreses no els interessa un model basat en la instal·lació individual de plaques solars a cada edifici. Això, per nosaltres, seria un model positiu a desenvolupar. Però tenim la sensació que no interessa, una sensació que fa que els terraltins ens haguem mobilitzat en la dita «cultura del no», tot i que no deixa de ser un miratge fals, ja que l'errada està en el fons de com s'estan fent les polítiques energètiques i medi ambientals.

A TALL DE CONCLUSIÓ

La cultura del no és completament rebutjable. Però és una fal·làcia que aquesta cultura és la que imperi en la Plataforma per la Terra Alta i els diferents col·lectius contraris als projectes —Maulets, Jóvens de l'Ebre, la Plataforma en Defensa de l'Ebre, l'Ecomuseu d'Horta o el Centre Picasso. La proposta és la contrària; és la d'un gran sí: el sí a un un model de producció d'energies renovables distribuïda prop dels llocs de consum i a petita escala, acompanyada de forma paral·lela d'una reducció de consum; sí a un futur de la nostra comarca basat en el turisme de qualitat, la producció de vi i oli i la potenciació dels espais de la batalla de l'Ebre.

Uns neixen petits...

Pau Vázquez Bujeda va nèixer el passat 9 de setembre, contra tot pronòstic, al número 33 del carrer Premià.

... i d'altres gegants

La geganta Núria Feliu ha nascut a finals de setembre, ja feta i ben grossa, per ballar amb els geganters de Sants pels carrers del barri.

SOLIDARITAT

No es retalla en seguretat

Davant l'allau de documents visuals que acrediten la brutalitat amb que actuen els Mossos d'Esquadra, Felip Puig porta replicant des de fa uns mesos que des d'Interior és troben en una situació injusta perquè no poden aportar proves per contrarestar la informació. Així que Puig ja ha anunciat que a partir del 2012 els agents de la Brigada Mòbil dels Mossos d'Esquadra aniran equipats amb càmeres de vídeo per enregistrar imatges en directe. Que vigilin els dels helicòpters, que potser els treuen la feina. Mentre veiem tots els serveis públics del nostre país esquinçats per les tisorades, Puig ens mostra la veritable cara d'aquest govern i les seves prioritats a l'hora d'administrar els nostres diners. L'excusa del conseller no val, ell mateix ens acusa de penjar vídeos tendenciosos, de cop i volta s'ha convertit en el garant de transparència i la llibertat d'expressió? Sembla que això se li oblida quan es tracta de portar ben identificats els seus agents. La transformació dels agents policials no s'acaba. D'aquí un temps potser veurem canons d'aigua a pressió o gasos lacrimògens a les manifestacions, així com patrulles amb armilles antibales. Això sí, tot depèn del pressupost.

La Xarxa d'Intercanvi de Sants canvia paraules per roba

A Can Batlló intercanvem roba per un poema. Els motius són clars: la paraula és el bé més valuós que tenim. En aquesta ocasió, així doncs, la Xarxa d'Intercanvi de Sants et canvia un poema, un pensament o un dibuix per una peça de roba en bon estat!! Els nens i nenes també poden participar d'aquest intercanvi ja que també disposem de roba infantil.

El dissabte 8 d'octubre, de 16 a 21 hores ens podreu trobar al recinte fabril de Can Batlló, al bloc 11, amb molta roba i amb moltes ganes de canviar-la pels vostres poemes.

I és que la tarda d'aquest mateix dissabte podrem gaudir de la festa de la poesia a Can Batlló; així, comptarem amb la presència de conta contes, la «instal·lació» infantil de l'espai de criança, diveros racons poètics per dins la nau, exposicions, boscos de poesia a la biblioteca, pastissos casolans, beguda, audiovisuals, intercanvis i sorpreses de les de veritat per totes.

Ara, no s'acaba tot aquí, la festa de la paraula continua!!

El dimarts 11 d'octubre a partir de les 18 hores ens tornarem a trobar per intercanviar poemes per roba; a més, al capvespre, a les 21 hores, hi haurà un concert de Jamm Session que continuarà amb DJ (punxa-discos) a partir de les 23 hores.

Per aquells qui no s'enrecordin, l'adreça concreta de Can Batlló és: recinte fabril de Can Batlló, Constitució 19, cantonada Amadeu Oller.

Bona paraula i bons intercanvis!

Més informació:
http://intercanvis.sants.org/

Octubre de 2011

la Burxa

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dimarts al vespre al CSA Can Vies
(c. Jocs Florals, 42)

Periodicitat: mensual

Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@barrisants.org
Plana web: www.barrisants.org/laburxa

LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta Burxa hi han col·laborat:

Gemma Parera, Laia Sánchez Amat, Ester Rams, Albert Ricart Sanjuan, Agus Giralt, Irene Jaume Gambín, Martí Gutiérrez Farré, Àngel Bravo Almirall, Elba Mansilla, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Quel Ness, David Vázquez, Anna Farré, Jordi Soler, Sergi M. Huete, Miki, Ass. Can Vies, XIS, Albert Garcia, Casal Independentista, Comissió de Veïns de la Bordeta, XIS, Projecte Barri Cooperatiu,Àlex Tisminetzky, Joan Costa, Núria Comerma, Marc Amigó, Mimulus, Jordi Soler, Carme, Barrisants.org, Oriol Rigola, Erica Martí, Borinots, David Fernández, Núria Alcober, Núria Gurina, Aleix Carbó i Rafel Sanmartín.

JORDI ESTEBAN:

«L'acceptació de la pluralitat lingüística a l'Estat espanyol és molt fluixa»

Jordi Esteban, soci de la CAL, director del projecte Xerrem i autor de diveros llibres per garantir l'aprenentatge oral del català, és un pedagog que fa temps va prendre consciència de la pertinença a Catalunya i de la importància de la llengua en la comunicació. El seu intent d'aconseguir que l'aprenentatge de la llengua catalana parlada es converteixi en adquisició ens porta a fer-nos un tast de la importància de la immersió lingüística que ara es veu amenaçada.

Mercè Esteban
Sants

La immersió lingüística ha sigut i, per ara, continua sent una forma d'assolir l'adquisició de la llengua catalana; creus que és adequada?
Va ser un encert molt gran iniciat en l'època de la transició per fonamentar el català a Catalunya; hi havia, en aquells moments, un domini social claríssim del castellà que s'hauria mantingut si no hi hagués hagut immersió lingüística. Es va aconseguir que nens i nenes, fossin de la llengua que fossin, aprenguessin i es desenvolupessin en català; i a més en castellà, perquè així és com estava establert pels coneixements que es donaven a les assignatures i perquè el castellà, pel que fa a l'adquisició lingüística ja tenia, fora de l'aula, els àmbits en els quals es podia desenvolupar; i per tant, aquesta era una solució bona i ho continua essent.

Ara, però, ens trobem en un moment en què la immersió lingüística trontolla. Per què creus que passa?
Sembla que no hi ha una consciència clara de la diferència en els usos socials que hi ha a Catalunya i es manté la idea de la igualtat de dret de les dues llengües, una igualtat que consisteix simplement que el català no arribi a avançar en el domini social i en el coneixement i ús de la gent que viu a Catalunya ja que el castellà ha continuat sent a nivell social totalment dominant; per tant, el català encara necessita tenir aquest suport en les generacions joves, que facilita i possibilita la immersió lingüística. A més, com a país que som, hi hauria d'haver el predomini del català respecte del castellà, fet que es veu amb molts mals ulls des de la resta de l'Estat, ja que s'identifica amb estats que s'han convertit en estats-nació, on la llengua és un element definitori i, en canvi, no s'han acostat a altres estats en què el plurilingüisme és una realitat definitòria. L'acceptació de la pluralitat lingüística a l'Estat espanyol és molt fluixa i ara, segons la tendència política, es fa força per anar a parar a fer un tipus de bilingüisme fals, un bilingüisme per als catalanoparlants que sigui monolingüisme per als castellanoparlants.

«Segons la tendència política, es fa força cap a un bilingüisme per als catalanoparlants que sigui monolingüisme per als castellanoparlants»

Jordi Esteban. **MERCÈ ESTEBAN**

A Catalunya, un alumne té dret a ser educat en castellà o en una altra llengua? Si és així, l'escola catalana d'avui garanteix l'aprenentatge del castellà?
Els drets no són mai individuals; si una persona té un dret és perquè pertany a un col·lectiu; el col·lectiu de ciutadans de Catalunya tenen el dret i l'obligació de poder-se desenvolupar en la llengua pròpia del país, el català, i també el dret i l'obligació de saber i poder usar el castellà com a llengua oficial, dos drets i dues obligacions que ja s'assoleixen amb el model actual. Hauríem d'anar més per polítiques que es afavorissin, en primer lloc, que la població del país tingués la llengua pròpia com aquella que desenvolupa i, en segon lloc, que garantís l'aprenentatge de llengües en plural. Aquesta reclamació que fem a Catalunya no és particular; sinó que està contextualitzada en un segle en el qual de les 5.000 llengües existents, la majoria són en perill d'extinció, fet que pot portar a una reducció brutal d'una immensa riquesa de la humanitat. La nostra aportació, aleshores, és universal: volem que es permeti utilitzar als kurds el seu llenguatge propi dins dels cinc estats on es troben; que els quítxues, els suahilis i els amazics, entre tantes d'altres llengües del món, puguin mantenir la seva llengua i es conformin com a poble. No és un missatge de tancament sinó justament d'obertura de ment arreu, sobretot en aquells estats que identifiquen estat i nació.

Arran de la situació actual ha sorgit la iniciativa Som escola, li dones suport?
I tant! És una unificació que cerca maneres d'actuar majoritàries i apropiades al moment actual gràcies al treball de col·lectius que s'han ajuntat per donar una resposta unitària. Si finalment, però, s'hagués de complir la sentència s'hauria d'actuar amb desobediència civil, ja que és totalment legítim defensar un model avalat per la Constitució espanyola i que garanteix la cohesió social; amb la immersió no hi ha escoles diferenciades per raó de llengua, sinó que tots els que vivim en aquest país, Catalunya, anem a parar als mateixos centres i per tant ens relacionem uns i altres en un sol lloc.

«La presència de castellanoparlants no s'ha de veure com una trava cap a la independència»

La independència seria la solució per defensar la llengua catalana?
La independència és un camí que busquem com a solució, no solament de la llengua, sinó de la situació actual, ja que considerem que tenim prou maduresa i suficiència com per viure independents, sobretot sabent que Espanya ens vol simplement súbdits sense res propi; evidentment que s'hi lliga la defensa del català, tot i que això no traurà —i penso que no haurà de treure— la presència de persones castellanoparlants, que no s'ha de concebre com una trava per a la independència. No hem d'actuar com estan fent ells amb nosaltres, hem de donar aquesta prioritat a la llengua catalana perquè és la llengua del país, però amb la presència de totes aquelles llengües que hi hagi en aquell moment. La independència seria un camí bo per legislar els usos de la llengua i poder anar a parar un model de país on la pluralitat lingüística no sigui un destorb sinó un impuls.

Vinyeta

Agenda

[DISSABTE 1 d'octubre]
Tot el dia | Jornada de treball veïnal per adequar la biblioteca [Lloc i organització: Biblioteca Josep Pons, Bloc 11 Can Batlló]

[DIJOUS 6 d'octubre]
19.00 | Inauguració de l'exposició fotogràfica: «Can Batlló. Adéu a la ciutat dels oficis», de X. Corbella i D. Román [Lloc: Biblioteca Vapor Vell, 3r pis. Fins al 28 d'octubre]

[DIJOUS 6 d'octubre]
19.30 | Jaume Compte i els fets del 6 d'octubre, amb Agustí Barrera i Joan Rocamora [Lloc i organització: Casal Independentista, c. Muntadas, 24]

[DIVENDRES 7 d'octubre]
Fins al 20 de novembre | Universitat Indiganda de Sants (tardor) [Organitza: Assemblea de Sants]

[DISSABTE 8 d'octubre]
12.00 | Exposició especial del fons poètic [Lloc i organització: Biblioteca Josep Pons, Bloc 11 Can Batlló]

[DIJOUS 13 d'octubre]
19.00 | Conferència: «Parecón, la vida després del capitalisme», per Michael Albert [Lloc: Espai Obert, c. Violant d'Hongria 71, 1r. Organitza: CNT]

[DIVENDRES 14 d'octubre]
19.00 | Debat Obert
[Lloc: Biblioteca Vapor Vell, passatge Vapor Vell, 1. Organitza: Àmfora]

21.00 | Divendres Faràndula. 4 WOMEN. Cantants compositores del jazz: Dácil López Quartet
[Lloc: Casinet d'Hostafrancs. Organitza: Divendres Faràndula. Entrades 5 euros, en venda al Casinet el mateix dia]

[DISSABTE 15 d'octubre]
10.00 | Esmorzar tertúlia [Lloc: Seu del Grup d'Opinió Àmfora, c. Masnou, 9. Organitza: Àmfora]

[DIMECRES 19 d'octubre]
19.00 | Documental «Erhtal - Diari de la plaça Tahrir» [Lloc: Can Batlló (per confirmar). Organitza: Assemblea de Sants]

[DISSABTE 22 d'octubre]
Tot el dia | Excursió a Pals amb autocar [Lloc: Informació a la Seu del Grup d'Opinió Àmfora, c. Masnou, 9. Organitza: Àmfora]

[DISSABTE 29 d'octubre]
19.00 | Festa de la Castanyada
[Lloc: Seu del Grup d'Opinió Àmfora, Masnou, 9. Organitza: Àmfora]

FESTES MAJORS REIVINDICATIVES DE LES CORTS

[DIVENDRES 7 d'octubre]
21.00 | Concert: EAM, At Versaris i Los ChiKos del Maiz.

[DISSABTE 8 d'octubre]
14.00 | Paella Popular i atuació de sobretaula amb el cantautor Jordi Montañez i Quinto Popular, cultura popular.

20.00 | Concert: Otro Viernes Más, Poca Broma, La Terrasseta i Tabaloko

[DIUMENGE 9 d'octubre]
19.00 | Activitats de tarda de diumenge, el remei per passar la ressaca

20.00 | Sopar de carmanyola